

Chrześcijańska hojność

Werset kluczowy: „Gdy będziesz żał na polu i przeoczysz snop, nie wracaj po niego. Pozostaw go dla przybysza, sieroty lub wdowy, aby Pan, twój Bóg, błogosławił wszystko, czego się podejmiesz”.

Księga Powtórzonego Prawa 24:19

**Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Księga Powtórzonego Prawa 24:14-22**

Księga Powtórzonego Prawa zawiera ostatnie przesłanie, jakie Mojżesz skierował do Izraelitów na krótko przed swoją śmiercią. Celem tego przesłania było upomnienie ich, by pamiętali o nakazach, jakie Bóg dał ich narodowi w przeszłości, i stosowali się do nich. Jeden z tych nakazów został zapisany w naszym wersecie kluczowym. Wyjaśnienie tego wymogu znajduje się w poprzednim wersecie. „Pamiętajcie, aby to przestrzegać, ponieważ byliście niewolnikami w Egipcie, a Pan, wasz Bóg, odkupił was stamtąd. Dlatego nakazuję wam to czynić”. Księga Powtórzonego Prawa 24:18

Izraelici nie mieli ignorować tych, którzy byli bezradni i potrzebujący. Zamiast tego mieli celowo pozwalać im zbierać dla własnego użytku to, co pozostało na polach. Powodem tej instrukcji było to, że oni sami byli bezradni i potrzebujący, gdy byli niewolnikami w Egipcie. Lekcja dotyczy troski o innych. Jest to aspekt podobieństwa do Boga, ponieważ sam Bóg zastosował tę zasadę, ponieważ w swoim planie uwzględnił ubogą i bezradną ludzkość.

Kiedy doskonały człowiek, Adam, dobrowolnie nie posłuchał Bożego polecenia w ogrodzie Eden, wymierzoną karą była śmierć, którą z kolei odziedziczyło każde kolejne pokolenie ludzi (Rdz 2:16, 17). Ponieważ wszyscy ludzie urodzili się w grzechu i niedoskonali, nikt nie mógł „w żaden sposób odkupić swojego brata ani zapłacić Bogu okupu za niego” (Ps 49:7; 51:5).

Tylko bezgrzeszne, doskonałe życie ludzkie mogło zaspokoić Bożą sprawiedliwość — doskonałe życie ludzkie Jezusa za nieposłuszeństwo doskonałego życia ludzkiego Adama (Księga Wyjścia 21:23; List do Rzymian 5:12, 19). Bóg odkupił każdego członka ludzkości, wysyłając na świat swojego jedyne Syna jako doskonałego człowieka, który następnie dobrowolnie oddał swoje życie „jako okup za wszystkich”, zaspokajając w ten sposób Bożą sprawiedliwość. Ewangelia Jana 3:16,17; 1 List do Tymoteusza 2:5,6; 1 List Piotra 3:18

Tak jak Bóg wyzwolił naród izraelski z niewoli egipskiej, tak samo wyzwolił naśladowców Chrystusa z niewoli grzechu i śmierci (Jana 8:35, 36; 1 Koryntian 15:22). Powinniśmy zawsze o tym pamiętać; powinniśmy okazywać miłość i miłosierdzie tym, którzy jeszcze nie słyszeli ewangelii lub jeszcze w nią nie uwierzyli.

Czasami spotykamy ludzi, którzy choć wcale nie są religijni, przeżywają trudne doświadczenia życiowe, takie jak choroba lub śmierć bliskiej osoby (Rz 8:22). Powinniśmy traktować ich jak „cudzoziemców, sieroty lub wdowy” z tej instrukcji, którą Bóg dał Izraelowi. Takie osoby mogły nie mieć okazji usłyszeć lub uwierzyć w Słowo Boże, albo ich umysły mogą być na nie zaślepiene.

Powinniśmy okazywać im miłość i współczucie. Jeśli to możliwe, powinniśmy również dzielić się z nimi „ziarnami” Prawdy. W ten sposób możemy dać im biblijną podstawę do wiary w zmartwychwstanie dla wszystkich oraz w cudowne błogosławieństwa królestwa, które wkrótce nadejdą na całą ziemię. (1 Koryntian 15:21, 22; Objawienie 21:1-5). Mogą oni albo przyjąć tę dobrą nowinę już teraz, albo możemy zasiać w ich sercach ziarna prawdy i nadziei, które wykiełkują w królestwie Chrystusa.